

NA KOUKNUTĀ V ECUADORU - II.

StĀda, 21 duben 2010

A tak jsme vyzbrojeni prĀvodcem Lonely Planet a foĀákem vyrazili do ulic Quito. První den jsme zamĀili do StarĀho MĀsta, které je na seznamu historických míst UNESCO a nebyli jsme zklamáni. Úzké ulĀky, koloniální architektura starých domĀ, kostelĀ a námĀstĀ, vytváĀí jedineĀnou atmosféru.

Orientace je pomĀrnĀ snadná díky vysokým horám a 45 metrĀ vysoké soĀe Virgen de Quito. Zdá se, Āe kaĀmĀsto v Ekvádoru má nĀjakou tu pannu (proĀ sakra zrovna pannu?) jako svého ochránce. Ta v Quito stojí na vysokém kopci, takĀe je dobĀme vidĀt. Ono ostatnĀ vĀechno v Quito stojí na kopci, nebo pod kopcem. VĀde je nutno pĀhat po schodiĀtĀch i strmých ulicích. Pro nás, kteĀí jsme proĀili poslední dva týdny na Vancouver Island prakticky nulové nadmoĀské výĀe, to byla poĀádná zabĀka. Āe jsme to tak, Āe jsme se kaĀ minut zastavili a zuĀivĀ zhluboka dĀchali. Pohled na nás musel být velice zábavný, ale nikdo z místních nám nevĀnoval velkou pozornost. NejspĀe jsou na to u turistĀ zvyklí. JenĀe tĀch turistĀ vĀtĀinou nikde moc nebylo. PĀijemné... Po nĀkolika hodinách kĀiĀování historického centra jsme zatouĀili po odpoĀinku a usedli na laviĀ prezidentského paláce. JenĀe bĀda - námĀstĀ se zaĀalo rychle plnit demonstranty. K mé hrĀze si ti dobĀí lidé pĀinesli spoustu transparentĀ s rudými hvĀzdami, srpy, kladivy, kovadlinami, Āroubováky, zaĀatými pĀstmi a spoustou dalĀho pracovního náĀadí. Dokonce i portréty dvou fousatých NĀmcĀ a Uljanovic VlĀdíka jsem zahlĀdl.

StarĀí pĀn, který sedĀl vedle nás na laviĀce a který umĀl dobĀme anglicky. nás vĀak ujistil, Āe se nejedná o komunisty, ale o odborĀĀme, demonstrující za vyĀešení mzdy. "Pokud to jsou odborĀĀmi, mĀli by vĀdĀt, jaký oĀekavý je Āekal v komunistické diktatĀe", Āekl jsem mu a pĀn se mnou souhlasil. Uprchli jsme z námĀstĀ a zaĀali hledat nĀ na jídlo. Brzy jsme objevili ulici, plnou malých restaurací nabízejících almuerzos. VĀdĀli jsme, Āe almuerzos jsou hoĀe kompletní jídla za pĀijatelnou cenu, tak jsme dvĀ z nich objednali. PolĀvka byla hustá, krémová, ale bez chuti. DĀus tepĀ a udĀlaný z práĀku. Z nedosmaĀených hranolĀ kapal olej, rĀe tvrdá jako broky a plátek hovĀzího pocházel zĀejmĀ z kravky, která pĀestala dojít, ale kterou jeĀe deset let zapomnĀli omylem porazit. "Tak pĀesně taková jídla nám dávali v jídelnĀ vojenského útvaru Pezinok", Āekl jsem ĀenĀ. A tak jsme podruhé bĀhem hoĀe odnĀkud uprchli. ChtĀl bych poznamenat, Āe jsme prĀali aĀ po zaplacení 3 dolarĀ, ůsmĀvech a podĀkování panu majiteli. Byl to velice pĀátelsky a ochotný ĀlovĀk. KdyĀ uĀ jsem u tĀch dolarĀ - Ekvádor nemá svou vlastní mĀnu tam kdysi mĀna zvaná "Sucre", ale kdyĀ díky inflaci doĀeho bĀhem 10 let k jejímu tisícinásobnému znehodnocení, pĀeĀla ekvádorská vláda na americké dolary. Jen mince jsou místní. Mají stejnou velikost jako americké, ale jmenují se centavos. Je to asi Ākoda, ale pro turisty je to praktické. PĀmi cestĀ zpĀt do hotelu jsme se na rohu ulic tĀmĀ srazili se tĀmi bĀíci chlapci. Dva z nich mĀli rychlonabĀjící brokovnice "pump action", tĀetĀi samopal VĀichni tĀmi mĀli prsty na spouĀtĀch a vĀichni tĀmi na nás postupnĀ ty flinty namĀili. VĀtĀi Āaludek, nebo na krajinu srdeĀní. Ani jeden z nich nám vĀak nenamĀil do obliĀeje. ZĀejmĀ gentlemani. Celá scĀna trvala necelé dvĀ vteĀiny, pak se pĀnovĀe rozhodli pokračovat v bĀhu. Dostihli obrnĀný vĀz urĀe vybírání penĀz z bank, Āekající na kĀiĀovatelce na zelenou. Dva z nich skoĀili do otevĀených zadních dveĀí, tĀetĀi mĀil na okoljdoucí aĀ do chvíle, kdy naskoĀila zelená a kdy byl svými kolegy pozpĀtku vtaĀen dovnĀ. My stĀli jeĀe poĀád na rohu, s vytĀeĀnĀm oĀima. Pak jsme si vĀimili, Āe nám kromĀ jakĀsi indiĀnské bĀky nikdo nevĀnuje sebemenĀí pozornost. BĀka se pĀátelsky usmĀvala a my pokračovali s tĀesoucími s koleny v chĀzi. V hotelu jsme se na terase u piva Pilsener (tamní nejoblĀjĀí znaĀka) rozhodli, Āe se nám i pĀ almuerzos, rudĀ odborĀĀe a ozbrojence v Ekvádoru líbí a Āe by byla hloupost posuzovat celou zem podle prvního dne. A mĀli jsme pravdu... Mikin a Joanne, ze zemĀ zimy a snĀhu